

til disse Skoler. Jeg kan forsikre, at det vil blive hilst med almindelig Glæde i alle Kommuner, der nu lide under den høje Skattebyrde, ikke mindst selvfølgelig paa Grund af Udgifterne til Skolevæsenet.

K. M. Klausen: Jeg skal endnu en Gang tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg vil gerne først vedrørende Børnehjemmene tillade mig at minde om, at Sagen blev rejst fra Socialdemokratiets Side i Fjor, idet vi fandt, at Børnehjemmene levede under meget fattige og fortrykte Forhold. Vi stillede derfor Ændringsforslag om at yde Børnehjemmene en samlet Sum paa 12,000 Kr. eller 10 Kr. pr. Barn. Dette Forslag mødte megen Modstand fra Regeringens Side og ogsaa fra den højtærede Ministers Side. Nu har jeg tidligere sagt i mine Udtalelser, at den højtærede Minister i Aar var gaaet i sig selv. Det Udtryk yndede han ikke anvendt paa sig. Det forstaar jeg ikke. Jeg synes nu, at det er et meget smukt Udtryk, og at det er noget, vi alle burde befitte os paa, og særlig da den Mand, der staar i Spidsen for Kirken, burde være et Eksempel paa at gaa i sig selv og i Rette med sig selv, saa jeg kan ikke se det mindste nedsættende i det. Sagen er, at den højtærede Minister har i Aar selv stillet Forslag om at yde Børnehjemmene en Understøttelse paa 18,000 Kr., det er altsaa et ret artigt Overbud, Ministeren har gjort.

Jeg vil tillade mig at citere nogle ganske faa Ord af den højtærede Ministers Udtalelser i Fjor. Ministeren sagde vedrørende denne Sag: „Den første Vej, ad hvilken der søges højere Indtægter, er en lempelig Forhøjelse af det nu meget ringe Bidrag, som af Kommunerne ydes for hvert Barn.“ Altsaa, Ministeren vilde have, at vi skulde gaa den Vej, at Kommunerne skulle yde noget mere. „Vi maa huske paa, at disse Børnehjem ere ikke Statsanstalter, saa man kan, hvad det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) synes at være tilbøjelig til at mene, udregne, at Staten har hvert Barn paa Børnehjemmene for den og den meget ringe Betaling, og hvad er det ikke i Forhold til, hvad en Elev paa Sorø Akademi og paa de andre Statsskoler koster! Børnehjemmene optage væsentlig Børn, der anbringes af Kommunerne, og det er en meget lav Betaling, der nu af Kommunen ydes for hvert Barn.“ Altsaa, Ministeren vilde ikke gaa med til det, fordi Staten ikke skulde yde mere, uden

at ogsaa Kommunerne ydede noget mere. Men det Spørgsmaal med Hensyn til Kommunerne er jo slet ikke blevet ordnet. Der er ikke i Aar blevet forlangt mere af Kommunerne end i Fjor, altsaa, Ministeren har fuldt ud anerkendt — og det takker jeg ham for —, at der var Grund til at yde Børnehjemmene noget mere end i Fjor. Ordføreren i Fjor, den højtærede Minister for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup), udtalte sig i lignende Retning, og han vilde heller ikke være med til at yde de forhøjede Understøttelser til Børnehjemmene. Han sagde blandt andet, at han var slet ikke bange for at komme ud til Vælgerne med dette Spørgsmaal, det skulde han nok klare. Men nu er det godt, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder ikke behøver at komme ud til Vælgerne med disse Spørgsmaal. Nu kan han komme ud til dem paa den Maade, som Socialdemokraterne ønskede i Fjor og endda med et betydeligt Overbud, 50 pCt. mere, foruden at der her er stillet i Udsigt, at Børnehjemmene ved tredje Behandling muligvis ville faa hver 100 Kr. til. Saa nu staar den højtærede Minister for offentlige Arbejder udmærket i denne Sag, naar han kommer til sine Vælgere.

Saa vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Kerteminde (Pinstrup). Han var meget betænkelig ved den Kommission, som skulde nedsættes vedrørende Skoletilsynet, og mente ikke, der var nogen Grund til at bøje sig for det Krav, der var oppe, altsaa det, som Tiden fordrer. Det er meget muligt, at det ærede Medlem kommer længere og længere bort fra det, som kaldes Tidens Fordringer. Han synes at udvikle sig mere og mere i konservativ Retning, i Retning af at holde paa det bestaaende. Det ærede Medlem mente ikke, der var Grund til at faa mere Tilsyn. Deri vil jeg give ham fuldkommen Ret, det er der ikke. Vi have Tilsyn nok. Vi have for Tiden et tredobbelt Tilsyn, vi have Præsterne, vi have Provsterne, og vi have Biskopperne, det ene over det andet. Det Tilsyn er der ingen Grund til at forøge, men derimod er der Grund til at faa et bedre Tilsyn, et forstandigt Tilsyn, et sagkyndigt Tilsyn, et pædagogisk uddannet Tilsyn. Det have vi jo slet ikke nu. Man siger om Præsternes Tilsyn, at det har altid været et humanit Tilsyn, man har ikke mærket det. Det er nu en tvivlsom anbefaling for et Tilsyn, at man ikke mærker det, men eet er sikkert, at naar vor Folkeskole har stagneret i saa lang,